jures, ja ükski ei lausnud ennam Sannagi, pärrast minno Sanna.

§. 378. Agga nüüd naerwad mind need, kes noremad minnust, kelle Issad minna pölgasin omma Puddolojuste Koerte körwa panna; ma ollen nende Mängi-Lauluks sanud, ja neile Juttuks; ma ollen hirmus nende Melest, nemmad süllitawad mo wasto wälja. Sest Jummal on teistwisi mo wasto sanud mo sureks Hirmuks; mo römo Pölli on kui Pilw mödaläinud, Willetsusse Päwad on minnusse kinnihakkand ma ollen Pörmo ja Tuhha sarnatseks sanud. Minno Nahk on mo peäl mustaks läinud, ja mo Lukondid on kui Pallawast ärrapöllend.

§. 379. Kas ma ollen Tühjaga ümberkäinud, ehk kas mo Jalg on ruttand Kawwalusse pole? Öigusse Waekausidega wagigo Jummal mind ülles, siis saab temma tunda mo täit Waggadust. Kas mo Südda on lasknud ennast awwatada ühhegi Naese jure —; kas ma ollen ärrapölgnud omma Sullase ehk Ummardaja Öigust; kas ma ollen ärrakeelnud, mis Waesed tahtsid; kas ma ollen omma Pallokest üksi sonud; eks polle waene Laps sest ka sönud? Kas ma ollen keddagi näinud hukka minnewad, et temmal ep olnud Ridid, ja et Waesel ep olnud kattet? Eks temma Niuded mind polle önnistanud, ja eks ta minno Tallede Nidust polle Soja sanud?

§. 380. Kas ollen ma Kulda pannud ommaks Lotusseks; ehk ollen ma römus olnud, et mul paljo Warandust olli? Kas mo südda on sallaja ennast lasknud petta, ehk mo Kässi Suud annud mo Sule? Sega olleksin ma Jummalat, kes üllewel, ärrasalganud. Wööras ei jänud Öseks mitte Ulitsa peäle; omma Wärrawa teggin ma Teekäiale lahti. Kas ma ollen kui Adam ommad Ülleastmissed kinnikatnud, et

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1783, lk. 28